

selve Ministeriet savnes der jo for Diebliffet den Saghyndighed, som udfordres til Udarbejdelsen af den omhandlede Instruction. Man har tænkt sig, at disse Instructioner skulde være det første Arbejde, som den påtænkte Medicinalinspecteur skulde udføre, efterat Udkastet er blevet ophøiet til Lov. Foruden den Begrænsning, der iøvrigt ligger i Sundhedscommissionsernes Sammensætning, og i den påtænkte Instruction, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at der er endnu en anden Begrænsning, som Udkastet antyder; det er nemlig den, at det staaer Enhver frit for at bringe disse Sager ind for Domstolene og lade dem træffe en Afgjorelse i Henhold til Grundlovens § 77, der handler om Dørlighedsmyndighedens Udstrækning. Det staaer paa denne Maade til Domstolene at afgjøre det Spørgsmaal, om Sundhedscommissionserne ere gaaede udenfor deres Myndighed eller ikke.

Lehmann: Jeg kan for mit Vedkommende kun føle mig tilfredsstillt ved de Bemærkninger, der ere fremkomne saavel fra den ærede Formand som fra den høitærede Justitsminister med Hensyn til disse tvende Loves Forhold til hinanden. Jeg tillod mig strax at bemærke, at det ikke var saameget for Realitetens Skyld, da hele Spørgsmaalet stod mig temmelig klart, og hvad der maatte være uklart, vilde vise sig ved den Maade, hvorpaa Sagen vil komme til Afstemning. Hvad Realiteten angaaer, skal jeg paa dette foreløbige Standpunkt kun bemærke, at naar Anvendelsen af § 16 forudsætter, hvad dens Redaction, troer jeg, ikke giver Anledning til at antage, at ingensomhelst Deel af den deri omhandlede store Myndighed kan bringes i Udøvelse, forinden der er udgaaet fra en høitstillet Autoritet en aldeles klar Bestemmelse om, at denne Paragraph nu sættes i Virksomhed for det og det nøie betegnede District, er i saa Henseende min Fordring til Afskillelse af disse tvende Arter af Myndighed fuldkommen fyldestgjort. Derimod kan jeg ikke komme fra, at det, som man egentlig skulde søge i Loven — og jeg vil bemærke, det som man skulde søge, ikke blot som et Børn mod vilkaarlig Indgreb, men ligesaavel som en Hjemmel for en dygtig Udøvelse af Loven — det

er Spørgsmaalet om den givne Myndigheds Indhold og Grændser, og derpaa troer jeg ikke, man paa nogensomhelst Maade vil kunne finde Svar i Loven. Jeg fremhæver netop det dobbelte Hensyn, fordi jeg virkelig troer, at Følgen af denne Uklarhed ikke vil være, at Lægerne Landet rundt blive saadanne Consulere som skulde videre ne quid detrimenti capiat publica, og som skulde supplere de communale Autoriteters Skjønret ved at substituere sig for dem; men at Følgen meget snarere vil være efter hele Betskaffen af den danske Nations Charakter, at de ved hvert Skridt ville møde ikke blot hos dem, ligeoverfor hvem de optræde, men ligesaa fuldt hos sig selv, det Spørgsmaal: er Du berettiget til at gjøre det og det? Det vilde være overordentlig let her at gaae ind i en stor Række af casuistiske Spørgsmaal, som jeg troer ikke en Eneste af os, ikke engang den høitærede Justitsminister selv, vilde være istand til at besvare, som alle ville gaae ud paa, om de Paagjældende ere berettigede til at fordrø det, som de fordrø, og om Borgerne ere forpligtede til at gjøre det, naar det bliver forlangt. Det er denne Mangel ved Loven, som forekommer mig at være meget stor. Kan altsaa det, som skulde være det egentlige, væsentlige Indhold af Loven, og som i Udkastet er henviist til en endnu ikke tilværende Instruction, for Diebliffet ikke gives — og Gud frie mig for ved mine Ord at paadrage mig nogensomhelst Forpligtelse til at give det — saa seer jeg ikke Andet, end at Loven kun kan gives for en meget kort Tid under Forventning af, at der gjennem de ved Loven indstiftede saghyndige Kræfter, der ville komme til Justitsministeriets Disposition, i Forbindelse med de Erfaringer, der ville fremkomme ved den foreløbige Anvendelse af Loven, snarest muligt vil kunne blive skaffet det nødvendige Materiale tilveie for at kunne give en virkelig Lov, der besvarer det nævnte Spørgsmaal og ikke henviser det til Enhvers Samsittighed eller til sødte eller usødte Instruxer, en Lov, som indeholder en bestemt Veiledning for dem, der skulde udføre den, om hvad de kunne og bør fordrø, og et bestemt Svar for Borgerne og de andre Autoriteter, med hvem de i Loven omtalte kunne komme i Collision, paa det